

M Medovite rastline

Medovite rastline: Navadni bršljan

(*Hedera helix* L.)

MARTIN BAJC, univ. dipl. inž. gozdarstva

Bršljan je pri nas zelo razširjena trajna zimzelena ovijalka, ki zraste tudi do 50 m v dolžino, po navadi pa do 20 m. Spada v družino bršljanovk (Araliaceae). Naravna razširjenost bršljana obsega območja Evrope, zahodnega dela Azije in Severne Afrike, razširjen pa je tudi v Severni Ameriki, kamor so ga prenesli kot okrasno rastlino.

Posebnost so oprijemalne koreninice, s katerimi se oprijema tal in se vzpenja po drevesih, zidovih, skalah in pročeljih. Listi so enostavni, usnjati, živo zeleni, spodnji tri- do petero, krpi in srčasti, zgornji pa so jajčasti ali suličasti in celorobi. Cvetovi so majhni, rumenkasto zeleni in se združujejo v kobilasta socvetja. Rastlina cveti od septembra do oktobra. Plod dozori naslednjo pomlad; dozorel plod je temno modra strupena jagoda. Strupena pa ni samo jagoda, temveč so

takšni vsi deli rastline, zato je ne smemo uporabljati za uživanje.

Raste v senčnih in vlažnih gozdovih, na starih drevesih in kot okrasna rastlina po vrtovih. Ima številne vrtno oblike in je pogosto uporabljen kot okrasna rastlina, predvsem kot zastor različnih betonskih in kamnitih ograj ipd.

Za čebele je bršljan bogata paša v obdobju, ko v naravi skoraj ni več drugih medečih virov. Čebele na njem nabirajo cvetni prah in nektar. Bršljan daje pomembno pašo, predvsem zaradi podaljšanega jesenskega zaleganja matic, ki je odločilno, če hočemo zazimiti močne družine. Seveda pa je tako kot vse druge tudi ta paša odvisna od ustreznih vremenskih razmer. Če je vreme deževno in mrzlo, potem so čebelje družine odvisne le od zalog v panjih.

Bršljan je popolnoma obrasel staro brezo.

Foto: M. Bajc

Čebela na cvetu bršljana.

